

fericit a da, decât a lua (Fapte 20, 35).

Virtutea milosteniei se arată în "faptele iubirii creștine", în "faptele îndurării trupești" și în "faptele îndurării sufletești", numite așa după cum ele ajută trupul sau sufletul.

Faptele îndurării trupești sunt:

A sătura pe cel flămând (Matei 25, 35), "că de vor fi fratele sau sora goi și lipsiți de hrana de toate zilele, și le va zice cineva din voi: mergeți cu pace, încălziți-vă și vă săturați, și nu le-ar da cele de trebuință trupului, ce folos ar fi?" (Iacov 2, 14-15).

A adăpa pe cel însetat (Matei 25, 35), pentru că "cel ce va adăpa pe unul din acești mai mici numai cu un pahar de apă rece în numele de ucenic, amin grăiesc vouă: Nu își va pierde plata sa" (Matei 10, 42).

A îmbrăca pe cel gol (matei 25, 36; Iacov 2, 15), pentru că și tu gol ai ieșit din pânțele maicii tale și gol te vei întoarce (Iov 1, 21).

A primi în casă pe cel străin (Matei 25, 35), pentru că și noi suntem călători și ... "cel ce vă primește pe voi pe Mine mă primește..." zice Domnul (Matei 10, 40; Isaia 58, 7-8).

A căuta pe cel bolnav (Matei 25, 36), pentru că cel ce mângâie va fi și el mângâiat de Dumnezeu. (II Cor.1, 4).

A cerceta pe cel în temniță (Matei 25, 36), în nădejdea că se va slobozi din robia stricăciunii, spre libertatea mării fiilor lui Dumnezeu (Romani 8,21; II Petru I, 19).

A îngropa pe cel mort, precum și Iisus a fost îngropat de către Iosif și Nicodim (Ioan 19, 38-42).

Faptele îndurării sufletești sunt:

A îndrepta pe cel ce greșește, pentru că "cel ce a întors pe păcătos de la rătăcirea căii lui își va mântui sufletul de moarte și va acoperi mulțime de păcate" (Iacov 5, 20);

A învăța pe cel neștiutor, pentru că Dumnezeu voiește ca toți oamenii să cunoască adevărul (I Timotei 2, 4);

A sfătui pe cel ce stă la îndoială, ca să se întoarcă de la întuneric la lumină și de la îndoială la credință (Fapte 17, 27).

Catedrala Ortodoxă din Arad, foto

A ne ruga lui Dumnezeu pentru aproapele, pentru prieteni și vrăjmași (Matei 5, 44; Luca 23, 34; I Timotei 2, 1), deoarece mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului (Iacov 5, 16);

A mângâia pe cel întristat, ca "prin răbdarea și mângâierea Scripturilor nădejde să avem" (Romani 15, 4);

A răbda asupririle și a întări în răbdare pe cei asupriți, căci "întru răbdarea voastră vă veți mântui sufletele" (Luca 21, 19; I Petru 2, 19-23);

A ierta celor ce ne-au greșit, căci "de nu vă ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu va ierta vouă greșelile voastre" (Matei 6, 12-15; 18, 21-35).

După cum sufletul e mai mare decât trupul (Matei 6, 25), tot așa și faptele îndurării sufletești, față de cele trupești sunt mai scumpe înaintea lui Dumnezeu și agonisesc o mai mare comoară în ceruri. Fiecare creștin e dator să fie harnic, ca pământul care întoarce semințele primite înmulțite; să fie milostiv, ca Dumnezeu, care plouă peste drepti și nedrepti (Matei 5, 45); să iubească pe aproapele cu fapta și cu adevărul (I Ioan 3, 18; Iacov 2, 15-17); să facă în măsura puterilor sale milostenii și danii pentru biserici, școli, așezăminte de ocrotire a săracilor, văduvelor, orfanilor, bolnavilor.

"Fiecare să dea cum socotește cu inima, nu cu mahnire sau de silă, căci Dumnezeu iubește pe dătătorul de bună voie" (II Corinteni 9,7). (...)

"Fiți deci milostivi, precum și Tatăl vostru este milostiv" (Luca 6, 36).

(Preot Prof. Ilarion Virgil Felea,
Duhul Adevărului)